
Tiên đoán kinh tế cho 2011

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Năm 2010 sắp qua đi, tương đối không có những biến động trầm trọng trên toàn cầu. Nhưng có lẽ như sự yên lặng trước khi cơn bão đến, 2010 sẽ được tiếp nối bằng năm 2011 với nhiều thay đổi lớn lao, hứa hẹn như cơn thủy triều sắp đổ ụp đến.

Tại Hoa Kỳ, cuộc suy thoái kinh tế Great Depression bắt đầu năm 2008, tưởng chừng đã chấm dứt, nhưng bắt đầu với năm 2011, có thể sẽ bùng nổ trở lại. Lý do đầu tiên là chính quyền Obama dù đã cố gắng kích thích kinh tế, nhưng nạn thất nghiệp vẫn không giảm xuống, tháng vừa qua lại tăng lên ở mức 9.8%. Nhiều phần cho năm 2011, nạn thất nghiệp còn trầm trọng hơn, kéo dài ở trên mức 10%. Vì các công ty không chịu muốn thêm nhân công, lấy lý do là tương lai kinh tế quá mờ mịt, không có nhu cầu, hàng hóa, dịch vụ ít người tiêu thụ.

Các công ty, xí nghiệp hiện nay nắm giữ tiền cho chặt, đề phòng kinh tế xuống hơn nữa còn có tiền để không bị vỡ nợ. Số tiền chung các công ty Hoa Kỳ để ra không đầu tư hiện nay lên đến hơn 1 trillion, có nghĩa các công ty cũng như người dân thường sau 30 năm tiêu xài quá mức, bây giờ ai cũng lo thù, không dám chi tiêu hoang phí như trước. Người dân thường không mua sắm, các công ty lo cắt đi hàng trillion, không lạ gì kinh tế tiếp tục trì trệ! Nạn mất nhà foreclosures vẫn tiếp tục tăng lên cho năm 2011, hiện nay ở nhiều tiểu bang, cứ 10 căn nhà đã có 1 căn hoặc đã bị foreclosed hay đang trên đường bị mất nhà. Giá nhà cửa tiếp tục đi xuống và suy thoái kinh tế do nhà cửa gây ra từ năm 2008 này vẫn kéo dài triền miên. Chỉ khi nào khủng hoảng về nhà cửa này giải quyết xong, khi đó kinh tế mới ngóc đầu dậy được.

Hơn thế nữa vì chuyện các ngân hàng làm bậy chuyện giấy tờ, các

giấy chủ quyền căn nhà bị thất lạc khi đem cả 1000 căn nhà hợp lại làm trái phiếu rồi chia năm xẻ bảy hàng chục lần, qua không biết bao đời người mua đi bán lại. Các giấy chủ quyền này bị mất, thất lạc hay không thể tìm ra tung tích ai là chủ các giấy nợ, đưa đến tình trạng là các ngân hàng phải ngưng không foreclose nổi vì thiếu giấy tờ chứng minh. Đã có nhiều người sau khi ở lì không trả tiền mortgage hai ba năm, bị foreclose nhưng nhờ luật sự kiện cáo bây giờ đã có thể ở lại vô giới hạn vì ngân hàng không có giấy tờ để foreclose, chịu mất bùong căn nhà!

Năm 2011 sẽ là năm nạn foreclose lên tối đa, nhiều ngân hàng sẽ bị vỡ nợ vì bị qut tiền và khủng hoảng tín dụng vì chuyện ngân hàng vỡ nợ như thời năm 2008 có thể tái diễn trở lại. Chỉ có điều khác là kỳ này chính quyền không thể ra tay cứu bailout như năm 2008 được nữa, vì dân chúng đã quá phẫn nộ vì chuyện Wall Street được bailout kỳ trước, trong khi người dân thường bị mất việc mất nhà, không hề được đoái hoài đến.

Một chuyện khủng hoảng khác sắp sửa xảy đến cho năm 2011 là việc các tiểu bang sẽ thi nhau vỡ nợ cho tài khoá sắp đến của năm 2011. Lý do vỡ nợ vì không chính quyền liên bang, theo luật, các tiểu bang không được để cho ngân sách bị thâm thủng. Chính quyền liên bang có thể bị thâm thủng ngân sách mỗi năm như hiện nay cả 1500 tỷ Mỹ Kim mỗi năm, cứ thế cộng vào số nợ chung của quốc gia, mỗi năm Quốc Hội chỉ việc cho tăng mức giới hạn của số nợ chung này lên là có thể vay nợ tiếp! Nhưng tiểu bang theo luật chỉ được tiêu pha theo số thu được mỗi năm, không có quyền để thâm thủng.

Điều này đưa đến tình trạng là với mức kinh tế suy sụp, tiền thuế của tiểu bang thu được bị thiếu hụt, nhất là khi thuế về nhà cửa thu được ít hẳn đi vì giá nhà cửa xuống và bị foreclosed quá nhiều, các ngân sách của tiểu

bang, của thành phố, của các chính quyền địa phương municipalities theo đó bị thâm thủng trầm trọng. Như California bị thất thoát hàng trên 50 tỷ Mỹ Kim cho mỗi tài khoá. Các tiểu bang lớn khác như Michigan, Illinois, Florida, New York, Texas... đều bị thiếu hàng vài chục tỷ Mỹ Kim cho mỗi tiểu bang. Để cân bằng ngân sách, các tiểu bang cho thải nhân viên, cắt các dịch vụ công, đóng cửa nhà tù, cho tù giết người cũng được thả sớm (!), cảnh sát, lính chữa lửa bị cho nghỉ việc. Tóm lại cắt giảm mọi sự, nhưng tiền vẫn thiếu, vẫn thâm thủng trầm trọng! Dĩ nhiên chính quyền liên bang sẽ không thể để cho một tiểu bang như California tuyên bố vỡ nợ, quít tiền các nhà đầu tư mua trái phiếu của tiểu bang. Nhưng hiện nay tình trạng đã đến mức nguy kịch, các nhà đầu tư đã thi nhau bán các loại bonds của tiểu bang vì không còn tin tưởng, nhiều phần năm 2011 này, chính quyền Obama sẽ phải tung tiền ra bailout các tiểu bang sắp vỡ nợ. Con số có thể lên đến hàng 500 tỷ đến 1000 tỷ Mỹ Kim để tránh việc vỡ nợ cho tiểu bang. Như thế ngân sách quốc gia chung sẽ lại còn thâm thủng nặng hơn và chính quyền Obama lại còn làm số nợ quốc gia tăng lên nhiều nữa. Việc này sẽ đưa đến chuyện Ngân Hàng Trung Ương Federal Reserve lại phải in thêm tiền, gọi hoa mỹ là quantitative easing thêm. Hai năm trước in thêm 1.7 trillion, tháng trước in thêm 600 tỷ Mỹ Kim. Với vụ cứu các tiểu bang cho năm 2011, nhiều phần Ben Bernanke sẽ phải in thêm cỡ 1 trillion hay hơn nữa cho năm 2011.

Như vậy cho năm 2011, Hoa Kỳ sẽ cho in ra tiền như giấy lộn, thiếu bao nhiêu in bằng đó, có sao đâu! Dĩ nhiên lúc đó không ai muốn giữ tiền đô la vô giá trị nữa và cho năm 2011, đô la sẽ trở lại con đường mất giá, xuống thê thảm, du khách Mỹ ra ngoại quốc đưa tiền đô la sẽ bị lắc đầu quây

quậy, nhìn bằng cặp mắt khinh bỉ, ăn mày cũng không muốn cầm!

Tại Âu Châu, tình trạng kinh tế cũng sẽ không gì khá hơn Hoa Kỳ cho năm 2011. Nhiều phần lại còn tệ hại hơn vì cuộc khủng hoảng do đồng euro đem lại. Sau khi Hy Lạp bị rối loạn mùa hè vừa qua do việc nợ của quốc gia lên quá cao, không thể trả nổi và được cứu nguy vào phút chót do khối thị trường chung Âu Châu tung tiền ra viện trợ, bây giờ đến lượt Ai Nhĩ Lan. Xứ này bị sụp do việc đầu tư vô tội vạ vào nhà cửa, nặng hơn cả Hoa Kỳ, làm các ngân hàng phải bị quốc hữu hóa. Nhưng món nợ do các ngân hàng xứ này vay cho việc xây cất lên quá cao, Ai Nhĩ Lan lâm vào tình trạng vỡ nợ quốc gia và cũng phải nhờ đến quỹ của thị trường chung Âu Châu và quỹ Tiền Tệ Quốc Tế cứu nguy.

Sau Ai Nhĩ Lan, mũi dùi hiện nay hướng về Bồ Đào Nha, Tây Ban Nha, Ý Đại Lợi. Các xứ này ở trong khối dùng tiền euro đều có món nợ quốc gia quá cao, nếu không được các xứ giàu hơn như Đức, Pháp, Hòa Lan cứu, sẽ lần lượt vỡ nợ hết. Điều này đưa đến tình trạng là khối thị trường chung Âu Châu có thể tan vỡ, hoặc phân chia làm 2 khối, khối giàu khối nghèo. Nhưng nói chung cho năm 2011, các khủng hoảng kéo dài và những cuộc rối loạn do dân chúng biểu tình tại các thành phố lớn của Âu Châu do việc cắt giảm chi tiêu và hạn chế quyền lợi xã hội của người dân, sẽ đem lại suy thoái kinh tế nặng hơn trên toàn cõi Âu Châu cho năm 2011. Nếu quá nặng và không giải quyết được những xung khắc giữa hai khối giàu và nghèo của Âu Châu, đồng euro đến cuối năm 2011 có thể sẽ biến mất để các quốc gia Âu Châu ai xài tiền xứ đó, không bị cơ cấu cứng nhắc của đồng euro làm ngăn trở cho việc phá giá đồng bạc hay kích thích kinh tế riêng cho mỗi quốc gia.

Tại Trung Hoa, năm 2011 sẽ là năm quả bóng kinh tế thổi phồng hằng 30 năm nay bắt đầu xì hơi, sửa soạn cho một sự sụp đổ không tiền khoáng hậu về kinh tế cho quốc gia có 1.3 tỷ người này. Lý do là sự hưng hăng quá mức của chính quyền cộng sản Trung Hoa đã bắt đầu làm tinh mộng và đánh thức các chính quyền của Hoa Kỳ, Tây Âu và Nhật Bản. Việc triệt hạ Trung Hoa là điều bắt buộc phải xảy đến, khi Hoa Kỳ và đồng minh nhận thức mối nguy hiểm của Trung Hoa cho chính nền kinh tế của Hoa Kỳ, Tây Âu và Nhật và cho cả toàn cầu.

Thực sự hiện nay nhiều dấu hiệu đã cho thấy nền kinh tế của Trung Hoa đã trở thành quá nóng và sẵn sàng để nổ tan. Thống kê gần nhất về lạm phát tuần lễ vừa qua cho thấy tỷ lệ lên đến 5.4%. đây là con số của chính quyền cộng sản Trung Hoa đưa ra. Với sự gian dối cổ hủ và lưu manh của chính quyền này, con số thực sự có thể gấp đôi gấp ba. Bằng chứng là giá thực phẩm và các nhu cầu cần thiết đã gia tăng gấp bội và chính quyền Tàu để tránh việc dân làm loạn đã phải cho kiểm soát giá cả, không cho tăng. Nhưng can thiệp của chính quyền thường vô hiệu quả và lạm phát tại Trung Hoa sẽ là ngòi nổ cho quả bóng kinh tế tại đây tan vỡ.

Lý do là Trung Hoa để phát triển kinh tế bằng cách xuất cảng hàng hóa sang Hoa Kỳ đã phải gắn liền đồng quan vào đồng Mỹ Kim, không cho đồng quan được tăng giá trị, sợ sẽ làm giá hàng hóa mắc lên và không xuất cảng được nữa với giá rẻ. Nhưng khi giữ giá trị tiền quan không cho tăng so với Mỹ Kim, Trung Hoa phải cho in và lưu hành một số lượng khổng lồ tiền tệ của mình trong nội địa. Kết quả là nạn lạm phát bắt đầu trở thành phi mã. Ngoài ra tình trạng về nhà cửa, đất đai, xây cất tại Trung Hoa hiện là một quả bóng còn vĩ đại hơn cả Hoa Kỳ hồi năm 2008. Giá nhà tại các thành phố lớn như Thượng Hải còn mắc và gia

tăng nhanh gấp bội giá nhà cửa của Hoa Kỳ hồi còn thịnh nhất. Điều này có nghĩa quả bóng địa ốc tại Trung Hoa một khi bị vỡ, sẽ nổ tan tành một cách khủng khiếp, không tiền khoáng hậu, gây ra tác hại nặng nề còn hơn tại Hoa Kỳ gấp bội.

Nhưng xúc tác đầu tiên cho quả bóng kinh tế Trung Hoa nổ tan sẽ là việc Hoa Kỳ cho hạn chế nhập cảng hàng hóa sản xuất từ Trung Hoa. Hoa Kỳ không có cách nào khác vì nạn thất nghiệp lên quá cao và các công việc do kỹ nghệ sản xuất đã về tay Trung Hoa cả, phải tái tạo lại các kỹ nghệ này và giữ công việc với lương cao cho người dân Hoa Kỳ lại trong nội địa. Nhiều phần Quốc Hội Hoa Kỳ trong năm 2011 sẽ ra đạo luật để bảo vệ thị trường và đánh thuế tariff nặng lên các hàng hóa nhập cảng từ Trung Hoa. Khi đó dù cho chính quyền Trung Hoa cố giữ đồng quan rẻ so với Mỹ Kim, điều này cũng vô ích vì bị đánh thuế trên hàng nhập cảng nặng. Các xí nghiệp tại Trung Hoa sẽ vỡ nợ như bướm bướm, lôi kéo theo nạn thất nghiệp tăng cao tại Trung Hoa. Hệ thống ngân hàng tại Trung Hoa rất mong manh và thiếu kiểm soát, một khi nhiều xí nghiệp vỡ nợ do ngân chặn nhập cảng của Hoa Kỳ, sẽ làm các ngân hàng trung Hoa vỡ nợ theo và khủng hoảng kinh tế bắt đầu.

Bồi thêm bằng quả bóng địa ốc vỡ tan và giá nhà cửa sụp đổ mau chóng, thị trường chứng khoán của Trung Hoa, cũng là một quả bóng căng phồng sẽ vỡ theo sau. Như thế ba cột trụ của nền kinh tế giá tạo tại Trung Hoa, các xí nghiệp chế tạo đồ xuất cảng, địa ốc và thị trường chứng khoán, sẽ nhiều phần bị sụp đổ cùng một lúc và gây ra khủng hoảng vĩ đại tại xứ này. Lý do là chính quyền cộng sản còn giữ được quyền hành và chế độ độc tài, độc đảng tại đây, chỉ nhờ vào phát triển kinh tế. Một khi kinh tế vỡ tan, dân thất nghiệp sẽ nổi loạn và gây ra bất ổn về chính trị. Việc chính quyền cộng sản Trung

Hoa còn có thể giữ được quyền hành với đàn áp một khi kinh tế suy sụp và dân nổi loạn khắp nơi, là điều khó tiên đoán. Nhưng dù sao đi nữa, trung Hoa sẽ bị suy yếu nhiều và nếu các vùng đang đòi tự trị như Tân Cương, Tây Tạng, được sự trợ giúp của Hoa Kỳ và khối Tây Phương, có thể vùng dậy được, việc Trung Hoa bị chia năm xẻ bảy sẽ là điều đáng mừng cho các xứ lân bang và cho toàn cầu.

Tóm lại năm 2011 sẽ mang lại thêm nhiều biến loạn và khủng hoảng kinh tế khắp nơi Đây là con đường kinh tế toàn cầu nhiều phần sẽ đi theo, không thể tránh được. Câu hỏi về những rối loạn kinh tế này sẽ dẫn dắt đến những hậu quả tai hại ra sao về phương diện chính trị địa dư, về quân sự và tương quan giữa các quốc gia trên toàn cầu, điều đó thời gian sẽ cho chúng ta câu trả lời chính xác trong tương lai.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phụng

www.nguyendinhphung.com